

(De) Utrecht in Brabant

De laatste jaren maken we 1 keer per jaar met onze club een mooie dagtocht buiten de directe omgeving van Best. Zo zijn we bijvoorbeeld naar de Loonse en Drunense Duinen geweest en hadden we vorig jaar een schitterende dag op de Strabrechtse Heide. Er komt de nodige organisatie aan te pas, maar met het vervoer van de scootmobielen door TonTrans en een aantal vrijwilligers die de leden met de auto ter plekke brengen, is het tot nu toe steeds gelukt een fijne dag te hebben. Waarbij dan ook wel aangetekend moet worden dat het weer zich elk jaar tijdens ons 'schoolreisje' van zijn beste kant liet zien.

Op zaterdag 14 september boften we ook weer enorm. Bij aankomst bij het station, zo tegen acht uur, was het nog wat frisjes maar daarna werd het al gauw heerlijk zonnig weer. De bestemming was deze keer Landgoed 'De Utrecht'. De naam deed misschien anders vermoeden, maar we bleven gewoon in ons eigen Brabant. Het landgoed dankt zijn naam aan de Levensverzekeringsmaatschappij 'De Utrecht' (nu ASR Verzekeringen), die in 1899 een groot ontginningsproject in de Brabantse Kempen startte.

Het inladen van de scootmobielen verliep bijzonder voorspoedig; we hadden een andere vrachtwagen dan de vorige jaren. Eentje waarop je rechtop in kon staan en zonder tussenschotten. De scootmobielen zaten er binnen de kortste keren allemaal in. Ook omdat we weer assistentie hadden van de kinderen van de chauffeur die veel handiger met onze vervoermiddelen waren dan veel 'grote mensen'.

Fijn natuurlijk, maar daardoor lagen we wel flink voor op ons dagschema. Veel eerder dan gepland waren we dan ook bij de Schuttershof in Esbeek waar we, voorafgaand aan de tocht, aan de koffie/thee met gebak gingen. De mensen van deze gezellige dorpskroeg waren wel enigszins verrast door onze vroegtijdige komst, maar speelden daar goed op in.

Daarna op pad voor het eerste deel van onze tocht. We zagen op mooie landelijke wegen veel bebossing, landbouwgronden en pachtboerderijen die opvielen door hun luiken in rood-witte zandloperstijl. Toen we aankwamen bij ons lunchadres De Buitenman (ook te vroeg, maar ook daar prima opgevangen), mocht Will al complimenten over de mooie route in ontvangst nemen. 'Het wordt straks nog veel mooier', zei hij daarop en dat bleek te kloppen!

Maar eerst gingen we aan ons twaalfuurtje bij De Buitenman in Lage Mierde. Een kommetje soep, uitsmijter, kroket, wat sla en vooral hun eigen biologische verrúkkelijke karnemelk. Heerlijk! Dat kregen we binnen geserveerd, maar daarna hebben we nog fijn een poos buiten gezeten in hun prachtige tuin. Iets fris erbij en we waren allemaal een 'contente mens'.

Uiteindelijk braken we toch maar op. De tocht ging verder door een prachtig natuurgebied. Het was wel even hogere school scootmobielkunst om erin te komen. Eerst in 'z'n vooruit' door een fietshek en vervolgens in de achteruit om het hek weer uit te komen. Maar de mensen van de lange route kregen het allemaal prima voor elkaar.

Langs een mooi heidegebied reden we uiteindelijk naar de Flaesven waar een uitkijktoren staat waarop je over het hele gebied kunt kijken. De toren heeft een open constructie van staal en hout en ziet er als een soort appelschilspiraal uit. Aangezien hij zo'n 24 meter hoog is, waagden de meesten van ons zich niet aan de beklimming. Maar scootmobielier Jos Aarts liet zich niet kisten! Samen met Will, Walter en Frans v.d. Linden begon hij aan de tocht naar boven. En hij heeft de top gehaald! Hij glunderde volkomen terecht van trots en er zijn veel foto's gemaakt om zijn prestatie vast te leggen.

Maar de tijd begon te dringen; we stapten weer op onze scootmobielen terug richting parkeerplaats Esbeek waar de vrachtwagen al klaar stond. Van een boerin kregen meerderen nog gratis appels mee om appelmoes van te maken of een lekkere appeltaart. Leuk, nog zo'n verrassing tot slot.

De terugreis verliep voorspoedig en we konden allemaal weer terugkijken op een bijzonder geslaagde dag.